

Дело C-734/19**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

4 октомври 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Tribunalul București (Румъния)

Дата на акта за преюдициално запитване:

27 септември 2019 г.

Жалбоподател:

ITH Comercial Timișoara SRL

Ответници:

Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (Национална агенция на данъчната администрация — Генерална регионална дирекция на публичните финанси Букурещ, Румъния)

Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (Национална агенция на данъчната администрация — Генерална регионална дирекция на публичните финанси Букурещ — Управление на публичните финанси, сектор 1, Румъния)

Предмет на главното производство

Жалба по административен спор, с която се иска отмяната на ревизионен акт за задължения за плащане на ДДС

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

На основание член 267 ДФЕС се иска тълкуване на разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената

стойност, както и на принципите на правна сигурност, на защита на оправданите правни очаквания, на недопускане на дискриминация и на данъчен неутралитет.

Преюдициални въпроси

1.1. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, и по-конкретно членове 167 и 168, принципът на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, принципът на недопускане на дискриминация и принципът на данъчен неутралитет възможността данъчнозадължено лице да загуби правото на приспадане на ДДС, свързан с някои инвестиционни разходи, направени от това данъчнозадължено лице с намерението да ги използва за осъществяването на облагаема сделка, ако планираната инвестиция впоследствие бъде преустановена?

1.2. Допускат ли същите разпоредби и същите принципи, в случай на отказ от инвестицията, правото на приспадане да се постави под въпрос и при обстоятелства, различни от тези, в които данъчнозадълженото лице е извършило злоупотреба или укриване на данъци?

1.3. Допускат ли същите разпоредби и същите принципи тълкуване в смисъл, че сред обстоятелствата, при които правото на приспадане може се постави под въпрос в случай на отказ от инвестицията, попадат:

1.3.1. последващото реализиране на риск от неосъществяване на инвестицията, известен на данъчнозадълженото лице към момента на извършване на инвестиционните разходи, какъвто би било обстоятелството, че публичноправен орган не е одобрил градоустройствен план, необходим за осъществяването на въпросната инвестиция;

1.3.2. промяната с течение на времето на икономическите обстоятелства, така че планираната инвестиция губи рентабилността, която е имала към началната си дата?

1.4. Трябва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и общите принципи на европейското право да се тълкуват в смисъл, че в случай на отказ от инвестицията:

1.4.1. злоупотребата или укриването на данъци, които оправдават поставянето под въпрос на правото на приспадане, са по презумпция или трябва да бъдат доказани от данъчните органи;

1.4.2. доказването на злоупотребата или укриването на данъци става с оборима презумпция или с обективни доказателства?

1.5. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и общите принципи на европейското право възможността, в случай на отказ от инвестицията, злоупотребата или укриването на данъци, които оправдават поставянето под въпрос на правото на приспадане, да се вземат предвид, когато данъчнозадълженото лице не може да се възползва от стоките или услугите, за които е приспаднало ДДС, с каквато и да било цел, следователно нито дори за чисто частни цели?

1.6. Трябва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и общите принципи на европейското право да се тълкуват в смисъл, че в случай на отказ от инвестицията обстоятелства, настъпили след извършване на разходите от страна на данъчнозадълженото лице, като например (i) настъпване на икономическа криза или (ii) реализиране на риск от неосъществяване на инвестицията, съществуващ към датата на извършване на инвестиционните разходи (например фактът, че публичноправен орган не е одобрил градоустройствен план, необходим за осъществяването на въпросната инвестиция) или (iii) промяна в оценките относно рентабилността на инвестицията, представляват конюнктура, чужда на волята на данъчнозадълженото лице, която може да се вземе предвид при определяне на неговата добросъвестност?

1.7. Трябва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, и по-конкретно членове 184 и 185, принципът на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, принципът на недопускане на дискриминация и принципът на данъчен неутралитет да се тълкуват в смисъл, че отказът от инвестицията представлява случай на коригиране на ДДС?

С други думи, дали поставянето под въпрос правото на приспадане на ДДС, свързан с някои инвестиционни разходи, направени от данъчнозадълженото лице с намерението да ги използва за осъществяването на облагаема сделка, в случай на последващ отказ от инвестицията, се осъществява чрез механизма за корекция на ДДС?

1.8. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност национална правна уредба, която предвижда — като ограничение — да се запазва правото на приспадане на ДДС, свързан с преустановени инвестиции, само в две хипотези, определени чрез кратко позоваване на две решения на Съда: (i) когато поради независещи от волята му обстоятелства данъчнозадълженото лице никога не използва тези

стоки/услуги за своята икономическа дейност, съгласно решение на Съда на Европейския съюз по дело C-37/95, *Belgische Staat/Ghent Coal Terminal NV*, както и (ii) в други случаи, в които придобиванията на стоки/услуги, по отношение на които е упражнено правото на приспадане, не са използвани за икономическата дейност на данъчнозадълженото лице поради обективни, независещи от волята му причини, съгласно решение на Съда на Европейския съюз по дело C-110/94, *Intercommunale voor zeewaterontziltling (INZO)/Belgische Staat*?

1.9. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, принципът на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания възможността данъчните органи да отменят признаването, съдържащо се в предходни ревизионни доклади или в предходни решения, постановени по административни жалби:

1.9.1. в смисъл че частното лице е придобило стоки и услуги с намерението да ги използва за осъществяването на облагаема сделка;

1.9.2. в смисъл че спирането или отказът от инвестиционен проект се дължи на определено обстоятелство, чуждо на волята на данъчнозадълженото лице?

2.1. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, и по-конкретно член 28, възможността да се приложи механизмът, свързан с фигурата комисионер, дори извън рамките на договор за поръчка без представителство?

2.2. Трябва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, и по-конкретно член 28, да се тълкуват в смисъл, че може да се приложи фигурата на комисионер, когато данъчнозадължено лице строи сграда в съответствие с исканията и изискванията на дейността на друго юридическо лице с цел да запази собствеността върху сградата и да отдава тази сграда единствено под наем, когато тя бъде завършена, на въпросното друго юридическо лице?

2.3. Трябва ли същите разпоредби да се тълкуват в смисъл, че в описаната по-горе ситуация строителят трябва да фактурира инвестиционните разходи, свързани с построяването на сградата, на юридическото лице, на което ще отдава под наем тази сграда, когато тя бъде завършена, и да събере съответния ДДС от посоченото юридическо лице?

2.4. Трябва ли същите разпоредби да се тълкуват в смисъл, че в описаната по-горе ситуация строителят е длъжен да фактурира инвестиционните разходи и да събере съответния ДДС, когато окончателно прекрати строителните работи поради рязкото намаляване на икономическата дейност

на лицето, на което тази сграда е трябвало да бъде отдадена под наем — намаление, което се дължи на заплахата от несъстоятелност на последното лице?

2.5. Трябва ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и общите принципи на европейското право да се тълкуват в смисъл, че данъчните органи могат да преквалифицират сделките, извършвани от данъчнозадълженото лице, без да се вземат предвид клаузите на сключените от него договори, въпреки че въпросните договори не са фиктивни?

2.6. Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, принципът на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания възможността данъчните органи да отменят признаването на правото на данъчнозадълженото лице на приспадане на ДДС, съдържащо се в предходни ревизионни доклади или в предходни решения, постановени по административни жалби?

Релевантни разпоредби на правото на Съюза

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, по-конкретно член 9, параграф 1 и членове 28, 63, 167, 168, 184 и 185.

Релевантни разпоредби на националното право

A. Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, publicată în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 927 din 22 decembrie 2003, cu modificările ulterioare (Закон № 571/2003 за Данъчния кодекс, публикуван в Официален вестник на Румъния, Част I, № 927 от 23 декември 2003 г., с последващите изменения) (наричан по-нататък „Данъчният кодекс от 2003 г.“):

- член 11 предвижда, че при определяне на размера на данъка данъчните органи могат да не вземат предвид сделка, която не преследва икономическа цел, или могат да преквалифицират формата на определена сделка или дейност, за да отразява икономическото ѝ съдържание;
- член 128, алинеи (1) и (2) дефинира доставката на стоки и предвижда, че когато при доставка на стоки данъчнозадълженото лице действа от свое име, но за чужда сметка, в качеството на посредник, се счита, че самото то е закупило и продало тези стоки;
- член 129, алинеи (1) — (3) дефинира доставката на услуги и предвижда, че когато данъчнозадълженото лице участва в доставка на услуги,

действайки от свое име, но за чужда сметка, се счита, че самото то е получило и доставило услугите;

- член 138 предвижда по същество, че данъчната основа се намалява в случай на прекратяване, изцяло или частично, на договора за доставка на стоки или услуги преди извършването на доставката, за която обаче са издадени авансово фактури;
- член 145, алинея (2) установява правото на приспадане на ДДС, с който се облагат покупките, ако последните са предназначени за използване в контекста, *inter alia*, на облагаеми сделки;
- член 148, алинея (1) предвижда, че първоначалното приспадане се коригира, *inter alia*, когато настъпят промени в елементите, които се вземат предвид след определяне на подлежащата на приспадане сума, [промени], настъпили след представянето на данъчната декларация, включително предвидените в член 138 от Данъчния кодекс от 2003 г. случаи.

B. Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal 2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în *Monitorul Oficial al României*, partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările ulterioare (Методологични норми за прилагане на Данъчния кодекс, одобрени с Декрет на правителството № 44//2004, публикуван в Официален вестник на Румъния, Част I, № 112 от 6 февруари 2004 г., с последващите изменения) (наричани по-нататък „разпоредбите за прилагане“):

- точка 6, алинея (3) предвижда, че в случай на доставка на стоки данъчнозадълженото лице, което действа в качеството на комисионер и получава фактури на свое име от комитента продавач или, според случая, от доставчика, и което издава фактури от свое име на комитента купувач или, според случая, на клиента, действа от свое име, но за сметка на комитента. От гледна точка на данъка комисионерът се счита за купувач и препродавач на стоките, независимо от това дали действа за сметка на продавача или на купувача. Ако съгласно договора комисионерът действа от името и за сметка на комитента като упълномощен посредник, но получава и/или издава фактури от свое име, това обстоятелство го превръща в купувач препродавач от гледна точка на ДДС;
- точка 7, алинея (2) предвижда, че разпоредбите на точка 6, алинея (3) се прилагат и за доставчиците на услуги;
- точка 19, алинея (4) предвижда по същество, че когато се *префактурират* разходи, извършвани за друго лице, т.е. когато данъчнозадълженото лице получава фактура или друг документ на свое име за доставки на стоки или услуги, извършвани в полза на друго лице, и префактурира равностойността на съответните стоки или услуги, се прилага фигурата на комисионер в съответствие с разпоредбите на точки 6 и 7. В този случай

данъчнозадълженото лице има право на приспадане на данъка за придобитите стоки или услуги, които ще бъдат префактурирани, и е длъжно да събира данъка върху добавената стойност за облагаемите сделки;

- точка 45, алинея (6) предвижда по същество, че:
 - в случай на сгради в процес на строеж — който впоследствие не е довършен поради решение за отказ от инвестициите — които са били отписани от счетоводните отчети и вписани в разходните сметки, правото на приспадане се запазва, ако поради независещи от неговата воля обстоятелства данъчнозадълженото лице никога не е използвало тези стоки и услуги, за да извършва своята икономическа дейност, както е постановил Съдът в решение от 15 януари 1998 г., *Belgische Staat/Ghent Coal Terminal NV* (C-37/95, EU:C:1998:1);
 - правото на приспадане може да се запази и в други ситуации, в които придобиванията на стоки и на услуги, за които е било упражнено правото на приспадане, не са използвани за икономическата дейност на данъчнозадълженото лице поради обективни причини, независещи от неговата воля, както е постановил Съдът в решение от 29 февруари 1996 г., *Intercommunale voor zeewaterontziltling (INZO)* (C-110/94, EU:C:1996:67);
 - в случай на придобиване на земя със сгради, данъчнозадълженото лице има правото да приспадне ДДС за придобиването, ако представи доказателство за намерението, потвърдено от обективни доказателства, земята, върху която са били построени сградите, да продължи да се използва за целите на неговите облагаеми сделки, например строителството на други сгради, предназначени за облагаеми сделки, както е постановил Съдът в решение от 29 ноември 2012 г., *Gran Via Moinești* (C-257/11, EU:C:2012:759);
- точка 71⁸ предвижда по същество, че в случай на материални/нематериални активи в процес на строеж, който впоследствие не е довършен, стойността на тези активи, която се отписва от счетоводните отчети и се вписва в разходните сметки, когато договорите се прекратят преди изтичане на срока, представлява неподлежащ на приспадане разход, ако тези активи не са били валоризирани чрез продажба или чрез изваждане от експлоатация.

Кратко описание на фактите и на главното производство

- 1 Фактичeskото положение в основата на главното производство се определя от неосъществяването на два инвестиционни проекта за сгради, които жалбоподателят е започнал през 2006 г. и 2007 г. в съответствие със споразуменията, които е сключил за тази цел с дружество — производител на асансьори и ескалатори (наричано по-нататък „асансьорното предприятие“).
- 2 През 2006 г. жалбоподателят купува земя, върху която да построи сграда за производството на асансьори и оборудване, и впоследствие този недвижим имот да бъде отдаден под наем на асансьорното предприятие за срок от 10 години (наричан по-нататък „проект Dragomirești Vale“).
- 3 Чрез договор за покупко-продажба, сключен през декември 2007 г., жалбоподателят купува от асансьорното предприятие недвижим имот, състоящ се от земя и сградата, в която това дружество е извършвало дейността си. Целта на сделката [била], от една страна, жалбоподателят да построи върху въпросната земя висока сграда със смесено предназначение — офиси и търговски центрове („проект „Calea Giulești““), и от друга страна, асансьорното предприятие да съкрати разходите си, премествайки се в помещенията, които ще бъдат построени в рамките на проекта „Dragomirești Vale“.
- 4 През периода 2008—2010 г., в рамките на проекта „Dragomirești Vale“, жалбоподателят прави разходи за определени подготвителни дейности, като например получаването на разрешение за строеж и сключването на някои договори за технически консултации за получаването на това разрешение, проектирането, изграждането на някои предварителни сгради и предоставянето на услуги по ръководство на строителния обект. Тези разходи са в размер на 942 471 RON [румънски леи], към която сума се добавя ДДС в размер на 226 193 RON, по отношение на който жалбоподателят е упражнил правото си на приспадане.
- 5 В рамките на проекта „Calea Giulești“ жалбоподателят прави разходи за получаване на разрешение за разрушаване на съществуващите върху земята сгради, в които асансьорното предприятие е извършвало стопанската си дейност, и за получаване на разрешение за строеж. Тези разходи са в размер на 71 268 RON, към която сума се добавя ДДС в размер на 13 541 RON, по отношение на който жалбоподателят е упражнил правото си на приспадане.
- 6 През 2008 г. в условията на икономическа криза и на продължаващи разговори с публичните органи, които трябва да предоставят необходимите разрешения, жалбоподателят преустановява проекта „Calea Giulești“.
- 7 В същия контекст асансьорното предприятие било принудено да наеме помещение, за което заплаща наемна цена, по-ниска от договорената с жалбоподателя за сградата за производство на асансьори, която предстои да

бъде построена. При тези условия жалбоподателят преустановява и проекта „Dragomirești Vale“ и наема недвижим имот, който преотдава под наем на асансьорното предприятие за период от седем години срещу по-ниска от първоначално договорената наемна цена. С анекс към договора за покупко-продажба асансьорното предприятие удостоверява, че жалбоподателят е изпълнил изцяло и в срок задължението си по преместването.

- 8 На 26 май 2016 г. жалбоподателят решава да преустанови инвестициите, свързани с проекта „Calea Giulești“ и да ги впише във годишните финансови отчети за 2015 г. Жалбоподателят все пак е получил разрешение за разрушаване на съществуващите сгради върху земята, която преди това е била собственост на асансьорното предприятие, както и решение за изготвяне на документацията, свързана с разрешенията за осъществяване на въпросния проект.
- 9 През 2009 г. и 2013 г. данъчните инспектори проверяват дейността на жалбоподателя за периода от 27 март 2006 г. до 30 юни 2012 г., в това число инвестиционните разходи, свързани с въпросните два инвестиционни проекта за сгради, от гледна точка на спазването на законодателството във връзка с ДДС. В докладите за данъчна ревизия е констатирано, че през проверявания период жалбоподателят е приспаднал и събрал ДДС в съответствие със закона. Освен това в един от докладите за данъчна ревизия изрично е посочено, че финансово-икономическото положение не е позволило продължаването на двата разглеждани проекта.
- 10 През 2016 г., в рамките на друга данъчна ревизия, данъчните инспектори проверяват периода от 1 юли 2012 г. до 30 юни 2016 г. В доклада за данъчната ревизия е констатирано, че жалбоподателят не е приспаднал в съответствие със закона ДДС в размер на 13 541 RON за инвестиционните разходи в рамките на проекта „Calea Giulești“ и че е бил длъжен да събере от асансьорното предприятие ДДС в размер на 226 193 RON за инвестиционните разходи, извършени в рамките на проекта „Dragomirești Vale“, които жалбоподателят е следвало да префактурира на асансьорното предприятие.
- 11 С ревизионния акт, издаден въз основа на последния доклад за данъчна ревизия, жалбоподателят е задължен да заплати допълнителна сума като ДДС в размер на 239 734 RON. Жалбоподателят оспорва първо по административен ред, а впоследствие по съдебен ред, в рамките на настоящото производство, доклада за данъчна ревизия и ревизионния акт, като иска възстановяване на платените суми и на съответните лихви.

Основни доводи на страните в главното производство

- 12 Жалбоподателят твърди, че не е бил длъжен да събира допълнителен ДДС в размер на 226 193 RON и че данъчният орган незаконосъобразно не е приел приспадането на ДДС в размер на 13 541 RON, посочено в справка-

декларацията за ДДС като отрицателна стойност и възможност за възстановяване за месец декември 2015 г. Жалбоподателят твърди, че се е отказал от въпросните два проекта поради последващи събития, независимо от неговата воля, което изключва укриването на данъци или злоупотреба.

- 13 Ответниците твърдят, че разрешаването на спора зависи от това запитващата юрисдикция да установи дали правото на приспадане на ДДС съществува независимо от причините, поради които инвестицията е била прекратена и че отхвърлянето на искането за възстановяване на ДДС в размер на 226 193 RON било в съответствие със закона.
- 14 По отношение на проекта „Calea Giulești“ ответниците твърдят, че въпреки че са приели, че жалбоподателят е получил услугите, свързани с този проект, с намерението да ги използва за осъществяването на облагаеми сделки, платеното за тези услуги ДДС все пак следвало да бъде коригирано въз основа на член 148 от Данъчния кодекс от 2003 г. и на точка 45 от разпоредбите за изпълнение, тъй като жалбоподателят е променил това си намерение, а след това се е отказал от проекта.
- 15 Ответниците считат, че жалбоподателят би могъл да се позове на правото на приспадане само ако отказът [от проекта] се дължи на обективни причини, изразяващи се в независимо от волята му обстоятелства, които са се проявили след началото на инвестицията. Жалбоподателят не е доказал такива обективни причини и е бил запознат с факторите, които биха могли да доведат до незавършването на проекта и доброволно е поел свързаните с това рискове.
- 16 Според ответниците възражението на жалбоподателя не може да се приеме въз основа на решение INZO, тъй като жалбоподателят е решил да впише инвестицията като разход преди да извърши проучването за осъществимост, което отрича рентабилността на проекта.
- 17 Що се отнася до проекта „Dragomirești Vale“, независимо че ответниците са признали правото на жалбоподателя да приспадне платения ДДС за услугите, свързани с горепосочения проект, и че жалбоподателят е получил тези услуги от свое име, те все пак считат, че въпросните покупки са били направени за сметка на асансьорното предприятие, тъй като недвижимият имот, който е трябвало да бъде построен и отдаден под наем на асансьорното предприятие, се изгражда в съответствие с изискванията на неговата дейност.
- 18 Ответниците заявяват, че макар да са преквалифицирали сделката между жалбоподателя и асансьорното предприятие с цел прилагане на механизма, свързан с фигурата на комисионер, впоследствие те са приели, че жалбоподателят е трябвало да префактурира на асансьорното предприятие всички разходи за услугите и да събере от него съответстващия на разходите за услугите ДДС.

Кратко представяне на мотивите на преюдициалното запитване

- 19 На първо място, по отношение на проекта „Calea Giulești“ запитващата юрисдикция счита за необходимо да се установи дали разпоредбите на Директива 2006/112 могат да се тълкуват в смисъл, че всяко лице, което придобива стока или услуга с намерението да я използва за извършване на облагаема дейност, придобива съответното право на приспадане на ДДС и запазва това право дори ако впоследствие стоката или услугата не се използва за първоначалната цел поради обстоятелства, настъпили след придобиването на стоката или на услугата, които не зависят от волята на данъчнозадълженото лице, което изключва укриването на данъци или злоупотреба от страна на последния, както е постановил Съдът по дело INZO (C-110/94, EU:C:1996:67).
- 20 На второ място, по отношение на проекта „Dragomirești Vale“ запитващата юрисдикция счита за необходимо да се установи дали разпоредбите на Директива 2006/112, и по-конкретно разпоредбите на член 28, допускат прилагането на механизма, свързан с фигурата на комисионер, дори извън рамките на договор за поръчка без представителство.
- 21 Следователно запитващата юрисдикция иска да установи, най-напред, дали посочените разпоредби трябва да се тълкуват в смисъл, че фигурата на комисионер се прилага, когато данъчнозадължено лице строи сграда в съответствие с изискванията на дейността на друго юридическо лице, с цел да запази собствеността върху сградата и да отдава тази сграда единствено под наем, когато тя бъде завършена, на въпросното друго юридическо лице.
- 22 По-нататък запитващата юрисдикция иска да се установи дали същите разпоредби трябва да се тълкуват в смисъл, че в случай като настоящия строителят трябва да префактурира инвестиционните разходи, свързани с изграждането на сградата, на юридическото лице, на което ще отдаде под наем тази сграда, когато тя бъде завършена, и да събере съответния ДДС от посоченото юридическо лице и дали този строител е длъжен да префактурира инвестиционните разходи и да събере съответния ДДС когато окончателно прекрати строителните работи поради рязкото намаляване на икономическата дейност на посоченото по-горе юридическо лице, поради заплахата от несъстоятелност на това лице.
- 23 Накрая, запитващата юрисдикция иска да установи дали разпоредбите на Директива 2006/112 и общите принципи на европейското право трябва да се тълкуват в смисъл, че данъчните органи могат да преквалифицират сделките, извършвани от данъчнозадълженото лице, без да се вземат предвид клаузите на сключените от него договори, въпреки че въпросните договори не са фиктивни, и допускат ли разпоредбите на горепосочената директива, както и по-специално принципът на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания възможността данъчните органи да

отменят по-ранни признавания на правото на данъчнозадълженото лице да приспадне ДДС.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ